

نعمت شکر

بامقامه آقای کاظم شبرودی

مدرس نگاه

فاطمه حاجی شیرینی

مرشنامه	: حاجی شریفی، فاطمه، ۱۳۵۱ -
عنوان و نام پدیدآور	: نعمت شکر / فاطمه حاجی شریفی؛ با مقدمه مرتضی کاظم شیروودی.
مشخصات نشر	: نظرآباد: سیادت، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۵۶ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۳۷۷۵-۲-۷
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
زبان	: کتابنامه .
موضوع	: شکر (اسلام)
ژانر	: اخلاق اسلامی
شناسه اثر و د	: کاظم شیروودی، مرتضی، ۱۳۴۵ -، مقدمه نویس
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۲ ۶ن۲/۲۵۰/۸۸
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۳۳۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۰۷

عنوان : نعمت شکر

مؤلف : فاطمه حاجی شریفی، با مقدمه مرتضی کاظم شیروودی، مدرس دانشگاه

تیراژ : ۱۰۰۰ نسخه

چاپ اول: ۱۳۹۲

ناشر : انتشارات سیادت

مدیر اجرایی نشر : مهدیه مهرور

حروفچینی و صفحه آرای: محمد حاجی رحیم کاشی

طرح جلد: محمد حاجی رحیم کاشی

چاپ و صحافی : اهررا

قیمت: ۳۵۰۰ تومان

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱.....	مقدمه
۳.....	الذائق
۴.....	الغذاء
۵.....	حب الخلق
۶.....	الشكر
۱۴.....	شكر خداوند
۱۸.....	نمونه های شكر عملی
۲۱.....	تلخی ها هم شكر می خواست
۲۲.....	نعمت شكر از منظر قرآن کریم
۲۸.....	منشاء شكر
۳۰.....	مراتب و درجات شكر
۳۲.....	نعمت شكر از منظر امام علی (ع)
۳۶.....	شاكر و شكور
۴۱.....	تذكار شكر
۴.....	سعدی و شكر
۲.....	حافظ و شكر
۴۱.....	مولوی و شكر
۴۹.....	فهرست منابع

مقدمه

ز دریای زخار و مواج دوست نخستین دُر معرفت نام اوست
 بهشتا به بسم الله آغاز کن بدین نام بر عرش پرواز کن
 به توفیق ما بر کار شو به تأیید ما همره یار شو
 ز ما یاری خواه یاری بحر ز دل حمد و تسبیح ما باز گو
 به الله مُستجمع لطف و مهر که او راست ز آسماء نیکوی بحر
 به الله یکسر کمال و جمال همه خیر و خوبی و مجد و جلال
 تو آغاز کن کار و گفتار خویش که با آن یابی ز بیگانه ریش
 یکی از ویژگی های برجسته انسان «شکر» است که با ذکر
 آن می توان از گفتار نیک به علم به شکرگزاری رسید
 یافت.

حضرت علی (ع) در توصیف یک شخص با ایمان که بسیار شکر گزار و شکیاست می فرماید:

«المؤمن بشره في وجهه و حزنه في قلبه، يكره الرفعة شكور صبور»^۱ (الحكمة / ۳۳۳)

شادی شخص با ایمان در چهره ی او، و اندوهش در دل اوست، خود بزرگ بینی را زشت می شمارد بسیار شکر گزار و شکیاست.

انسان در مقابل هر کار خیر پندیده از شکر به جا می آورد و اگر آن اعمال و افعال والا باشد مسلماً درجه شکرگزاری به مراتب بیشتر است.

^۱ نهج البلاغه، ترجمه محمد دشتی، انتشارات نشتا، چاپ دهم، زمستان ۱۳۹۱، قم، ص ۵۰۶

شایسته است که چهار ویژگی را از زبان پیامبر گرامی اسلام (ص) از نظر بگذرانیم. پیامبر (ص) خطاب به حضرت علی (ع) فرمود: «یا علی! أربَعٌ مَنْ یَکُنْ فِیْهِ کَمَلُ اسْلَامِهِ: الصِّدْقُ، الْحِیَاءُ، حُسْنُ الْخُلُقِ، الشُّکْرُ.»

چهار صفت اگر در انسان باشد، اسلامش کامل است، راستگویی، حیا، حسن خلق، شکر.

الصدق

صدق راستی و راست گفتن است. همان طوری که در قرآن کریم آمده است: «اللّٰهُمَّ! أَنْتَ حَقٌّ وَ قَوْلُكَ صِدْقٌ» خدایا تو حقی و سخن تو راست است.

بنابراین صدق، علم و آگاهی به راستی است و این علم در وجود آدمی سرچشمه می گیرد، زیرا در پندار و ضمیر انسان از هر عیب و نقصی پالایش می شود.

ابوالفهم قشیری (دانشمند فاضل قرن چهارم) درباره صدق سخن نبی می آورد: «صدق آن است که در احوال تو شوب و در افعال تو عیب و در اعمال تو عیب نباشد.»

الحیاء

حیا، شرم و آزر است که به انسان آدمی نهاده شده است اما حیاء ایمانی، انسان با ایمان را از عیب به معاصی باز می دارد خداوند می فرماید «المؤمن یتزکُّ من حیة حیاء»